

ԲԱԺԻՆ 1. ՕԼԻՄՊԻԱԿԱՆ ՍՊՈՐՏ. ՕԼԻՄՊԻԶՄԸ, ՕԼԻՄՊԻԱԿԱՆ ԿՐԹՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ԺԱՌԱՆԳՈՒԹՅՈՒՆԸ ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ՍՊՈՐՏՈՒՄ

ՀՏԴ 796.032

DOI: 10.53068/25792997-2022.1.5-11

ՕԼԻՄՊԻԱԿԱՆ ԿՐԹՈՒԹՅՈՒՆ. ՆԵՐԿԱՆ, ՀԵՌԱՆԿԱՐՆԵՐԸ**Պրոֆեսոր Ա. Գ. Հարությունյան,****յր. գ. թ., մագիստրանտ Լ. Ս. Աբրահամյան**Հայաստանի ֆիզիկական կուլտուրայի և սպորտի
պետական ինստիտուտ, Երևան, ՀայաստանE.mail: anahit1958h@mail.ru, lia-abrahamyan@yandex.ru

Առանցքային բառեր: Օլիմպիական կրթություն, սպորտ, օլիմպիզմ, կրթական համակարգ, ճգնաժամ, սոցիալական խումբ, օլիմպիականներ:

Հետազոտության արդիականություն: Համաշխարհային համագործակցության քաղաքական, տնտեսական, դեմոգրաֆիական, էկոլոգիական սրացումների պայմաններում օլիմպիական շարժման տարածման գործընթացում առկա են լուրջ գործընթացներ և փոփոխություններ, որոնք միանշանակ ազդում են օլիմպիական կրթական ծրագրերի, նաև օլիմպիական խաղերի բովանդակության վրա: Սակայն, նոր արժեքային աշխարհի անհատական և հավաքական բովանդակությունների ստեղծման ճանապարհին՝ արագ հաջողության հասնելու, ձեռքբերումների ցանկությունը դարձել է արդի փիլիսոփայություն: Խոսքը կյանքի բոլոր ոլորտների՝ նյութական, սոցիալական և խորհրդանշական, առանց բախումների և կտրուկ փոփոխությունների արագացված զարգացման մասին է: Միաժամանակ,

այսպիսի հայեցակարգի փիլիսոփայությունը պետք է լինի այնքան ընդհանուր, որպեսզի ընդգծի համամարդկային արժեքները, որի կարևորությունը, ըստ մեր դիտարկումների՝ առաջնային է Երկիր մոլորակում: Նա պետք է խոսի բոլորին հասկանալի լեզվով: Անկախ իր շրջանակներից և հասկացություններից, նա պետք է ինչ-որ կերպ ճանաչի այն սահմանափակումները, որոնք պարտադիր կերպով դրված են ռացիոնալ կազմակերպված կյանքի վրա, հնարավորություն ունենա ապագա բարեփոխման և նույնիսկ ինքնակազմակերպման համար [2]:

Շատ երկրներում նկատվում է իշխանությունների կողմից պարտադրված միասնական կրթական ծրագրերից դուրս, կրթության համարժեք մեթոդներ և դասերի կազմակերպման համապատասխան ձևերի որոնում: Այստեղ կարևորում ենք շեշտադրել Միջազգային օլիմպիական ակադեմիայի (ՄՕԱ) դերը, գործունեությունը՝ երիտասարդներին հետաքրք-

քըրելու, դաստիարակության գործընթացում նրանց դարձնելու ակտիվ գործընկեր, սեփական անհատականության զարգացման սուբյեկտ: Իհարկե, համակողմանի և ներդաշնակ զարգացած հոգեֆիզիկական կառուցվածքի լիարժեք հարստությամբ և ներդաշնակությամբ լի: Սակայն, ժամանակակից երիտասարդն ապրում է որոշակի սոցիալ-քաղաքական, աշխարհաքաղաքական, տնտեսական պայմաններում և նրա զարգացումը պայմանավորված է բազմաթիվ գործոններով: Անհրաժեշտ է, որ երիտասարդը կարողանա գտնել իրեն այս խառը ու հակասական աշխարհում և միևնույն ժամանակ ինքնակատարելագործվել:

Հետազոտության նպատակը, խնդիրները: Օլիմպիական կրթության նորարարական մոտեցումների մակարդակում հնարավորինս պահպանել օլիմպիական շարժման գործառույթներում և երիտասարդության շրջանում հումանիստական արժեքների շարունակականությունը:

Խնդիրները:

- Վերլուծել օլիմպիական շարժման համակարգում օլիմպիական կրթության դերը:
- Վերլուծել այն տեսակետը, որ բոլոր արժեքների իրականացման հիմքում ընկած է օլիմպիական կրթությունը:
- Վերլուծել օլիմպիական շարժում – օլիմպիական կրթություն – օլիմպիական խաղ գործընթացների փոխկապվածությունը:

Հետազոտության մեթոդները և կազմակերպումը: Ուսումնասիրությունն իրականացվել է գրական աղբյուրների ուսումնասիրման, օլիմպիական շարժման շրջանակներում ներկայումս տեղի ունեցող իրադարձությունների մակարդակում՝ հասանելի տեղեկատվության վերլուծման հիման վրա:

Հետազոտության արդյունքների վերլուծություն: Վերջին տարիներին օլիմպիական խաղերի անցկացումը դարձել է ոչ միայն օլիմպիական շարժման խնդիր, նաև պետական և հասարակական հեղինակության գործոն: Փաստերը վկայում են [9,10], որ ժամանակակից օլիմպիական շարժումը ձեռք է բերել նաև անհատական և սոցիալական նշանակություն, բարձրացել է նրա սոցիալական ակտիվությունը: Օլիմպիական շարժման այն հիմնախնդիրները, որի հետ օլիմպիզմը փոխգործունեության մեջ է, անխուսափելիորեն, որևէ ձևով արտահայտվում են տարբեր գործընթացներում (կրթական, տնտեսական, քաղաքական, սոցիալական և այլն): 2000-ական թվականներից սկսած ձևավորվում է սկզբունքային նոր Միջազգային օլիմպիական կոմիտե (ՄՕԿ): Այսինքն, եթե ՄՕԿ-ը ձգտում էր ապահովել միջազգային օլիմպիական շարժման ինքնուրույնությունը, մեկուսացնելով նրան արտաքին աշխարհից և պայքարում էր օլիմպիական ավանդույթների պահպանման համար, ապա նկատվում է օլիմպիական շարժումն օրգանապես կապելու աշխարհում տեղի ունեցող քաղաքական, տնտեսական և այլ

գործընթացների ու երևույթների հետ: Միաժամանակ շեշտադրում է իր դիրքորոշումը. բարձրացնել օլիմպիական շարժման հեղինակությունը՝ պահպանելով ինքնուրույնությունը և անկախությունը: 21-րդ դարում օլիմպիական շարժման զարգացման նախագուշակումները հիմնավորված են մի շարք հիմնախնդիրներով, որոնք բարդացնում են նրա նորմալ զարգացման ընթացքը՝ օլիմպիական խաղերին խթանիչների օգտագործում, որի արդյունքում ստեղծվել է հակադրական գաղափարային ինտերնացիոնալ ծառայություն, օբյեկտիվ մրցավարություն, որի լուծումը պահանջեց տեխնիկական նորագույն միջոցների կիրառում ու արդար սկզբունքներով մրցավարական կազմի ձևավորում, սակայն օլիմպիական ծրագրերի կազմում անընդհատ փորձերը կրճատելու կամ ավելացնելու մարզածելերը կարող են հանգեցնել օլիմպիական գաղափարների խաթարման (ամառային և ձմեռային խաղերը պետք է արտացոլեն ժամանակակից գիտության, տեխնիկայի մակարդակը հասարակության ընդհանուր սոցիալական զարգացման առաջընթացում)՝ օլիմպիական կրթության, օլիմպիզմի սոցիալական նշանակության մակարդակներում: Այն պահանջում է նաև կոմերցիոն և քաղաքական ուղղությունների վերանայում և փոփոխություններ, որոնց գործունեության հետևանքների ազդեցությունը մեծ է և վտանգավոր միջազգային սպորտի զարգացման համար՝ վտանգը նրանումն է, որ գործարարների համար այն կարող է վերածվել շուկայի,

իսկ քաղաքականացված մթնոլորտը վտանգում է օլիմպիզմի համամարդկային արժեքների պահպանմանը, մասնավորապես երիտասարդության շրջանում: Այդ պատճառներից է, որ խաղերը կազմակերպող երկիրն ու քաղաքն այդքան հոգ են տանում իրենց շուրջ սոցիալական մթնոլորտ ստեղծելու մասին, խաղերի շուրջ համագործակցության մեջ ընդգրկելու ողջ հասարակությանը և, հատկապես՝ երիտասարդներին[9]: Կանադայում, ԱՄՆ-ում, Ֆրանսիայում, Գերմանիայում, Նորվեգիայում, Ռուսաստանում, Հունաստանում, Լեհաստանում Ազգային օլիմպիական ակադեմիաները (ԱՕԱ) մշակել են տարբեր տարիքի երիտասարդների և մեծահասակների օլիմպիական կրթության բազմամյա ծրագրեր: Նույն համատեքստով ՀՀ-ում ՀՖԿՍՊԻ-ում դասավանդվում է «Օլիմպիական շարժում» առարկան, իսկ հանրակրթական դպրոցի «Ֆիզիկական կուլտուրա» առարկայի տեսական թեմաներում առկա են օլիմպիզմի, օլիմպիական խաղերի վերաբերյալ թեմաներ: ՄՕԿ-ը և ազգային օլիմպիական կոմիտեները (ԱՕԿ), հոգալով խաղերի արարողության մասին, հարգելով այն արժեքները, որոնք կրում է օլիմպիզմը, ինտեգրելով կազմակերպիչների ջանքերն այս գաղափարի շուրջ, փոխում են իրենց վերաբերմունքը որոշ երևույթների նկատմամբ, որոնք գնահատվել են որպես սպառնալիք (օրինակ՝ կոմերցիան), և նոր իրականության մեջ նրանք փորձում են գտնել ուղիներ՝ խաղերից ստացված հասույթը արդարացիորեն կիսել, որպեսզի

օլիմպիական խաղերի և սպորտի արժեքները չտուժեն[4]: Իսկ ՄՕԱ-ն օլիմպիական կրթությունը միավորելով համընդհանուր արժեքների գաղափարին, առաջադրում է դրանց իրականացման մեթոդներ՝ ընկերական հանդիպումներ, փոխադարձ հարգանք, ինչպես նաև օլիմպիական խաղերի մասնակիցների, կազմակերպիչների և հանդիսատեսի գեղեցկության և ազնվության ընկալման տարբեր դրսևորումներ և այլն [8]: Կարևորվում է օլիմպիական շարժման բաղադրիչներից՝ օլիմպիական կրթության դերը, որը հումանիստական արժեքների դաստիարակման և պահպանման հնարավորությունների գլխավոր հարթակներից մեկն է: Ի՞նչը կարող է խթանել, որ երիտասարդները ցանկանան համագործակցել կրթական ոլորտում, ի՞նչ է այսօր պահանջում օլիմպիական կրթության զարգացումը: Առանձնացնում ենք երկու կարևոր դրդապատճառ.

1. Մանկավարժական՝ անհատի ձևավորումը օլիմպիզմի հավերժական, համամարդկային արժեքների հիման վրա:

2. Տարբեր բացասական երևույթներին հակազդելու անհրաժեշտությունը, որոնք սպառնում են օլիմպիական գաղափարներին՝ դաժանություն, անարդարություն, քաղաքականություն, խտրականություն և այլն:

Վերոգրյալ երկու շարժառիթները միմյանց բացառող չեն: Մանկավարժական և պրաքսեոլոգիական (պրակտիկ գործունեություն) մոտիվները կարող են

լրացնել և ամրապնդել միմյանց: Դրանք երկու փաստարկ են՝ հօգուտ օլիմպիական կրթությանը՝ աշխարհում: Օլիմպիական կրթության առաջնայնություններից է այն, որ ընդգրկում է մարդկանց, որոնք սպորտից և օլիմպիական խաղերը կազմակերպող երկրի սահմաններից հեռու են [2]:

Ինչպես նշվում են բազմաբովանդակ ուսումնասիրություններում, օլիմպիական կրթության հիմնական բովանդակությունը օլիմպիզմն է, իսկ կրթական ազդեցության հիմնական միջոցը՝ սպորտը [3]: Ուստի, սպորտի զարգացումը Պիեռ դե Կուբերտենը կապում էր երիտասարդների կրթության հետ: Սպորտը, համարվելով ֆիզիկական կուլտուրայի անբաժանելի մաս, արտացոլում է նրա սերտ կապը սոցիալ-մշակութային իրականության հետ՝ որպես սոցիալական կյանքի և գործունեության կարևոր տարր, լավագույն խթան, ուրախության և ուժեղ հույզերի աղբյուր, ընկերական շփումների ոլորտ[7]:

Ներկայումս կրթության բարեփոխումը դարձել է ուսումնասիրությունների առարկա, և օլիմպիզմը ներխուժել է կրթական ռեֆորմների իրականացման հարթակ, և բարեփոխման մակարդակում պահանջվում է օլիմպիզմի սինթեզ կրթության բարեփոխմանը զուգահեռ: Օլիմպիզմը կարելի է մեկնաբանել, որպես կրթական ծրագրերի իրականացման գործիք [11]: Օլիմպիզմի հիմքում ընկած արժեքները բավարարում են երկու պայման.

• Լայն ճանաչում ունեն երիտասարդների շրջանում:

• Ժամանակի ընթացքում չեն կորցնում իրենց նշանակությունը, այսինքն՝ անժամկետ են:

Եթե հասարակության ձևափոխումների բոլոր մակարդակներում այս պայմանները բավարարվեն, արժեքները չեն կորցնի համընդհանրությունը: Այսօրվա աշխարհում, որը լի է հզոր հնարավորություններով և միևնույն ժամանակ՝ կործանարար ավերվածությունների վտանգներով, օլիմպիական կրթությունը կարող է դառնալ ազնվականության և բարոյական մաքրության, ֆիզիկական դիմացկունության և ուժի դպրոց: Այս համատեքստում սպորտային պատիվ և անշահախնդրություն հասկացողությունները պետք է լինեն անսասան, և եթե ավելացնենք Կուբերտենի կողմից մշակված օլիմպիզմի սահմանումը, ապա այն միանշանակ կարող է դառնալ ժամանակակից դաստիարակության հիմք: Օլիմպիզմը կարելի է համարել կրթության այլընտրանքային հայեցակարգի հիմք տարբեր միկրոհամակարգերում՝ նախադպրոց, դպրոց, քոլեջ, բուհ: Կուբերտենի հայացքներում շեշտադրվում է, որ բոլորը կարող են ընդունել օլիմպիզմի գաղափարը՝ կախված խառնվածքից, դաստիարակությունից և հայացքներից: Նա սպորտի զարգացումը կապում էր աշխարհի ավելի լավ ապագայի հետ և այդ ապագան տեսնում էր որպես լիարժեք և հարուստ անհատականության ձևավորման ու զարգացման հնարավորություն, երիտասարդների

միավորում, ֆիզիկական դաստիարակությունը մտավոր, բարոյական և սոցիալական դաստիարակությանը զուգահեռ: Օլիմպիական կրթության հիմքը նեոօլիմպիզմի (նոր արժեքների փոխանցման նոր համակարգ) ծագումնաբանությունն է [10]: Օլիմպիզմ հասկացությունը պատկանում է Կուբերտենին, բայց 1920 թվականին այն փոփոխել է, վերափոխվել և անվանել նեոօլիմպիզմ: Կուբերտենի օլիմպիզմը մոնոլիտ ամբողջականություն չէ, այլ որոշակի գործընթաց, որը ենթարկվում է ազդեցությունների և փոփոխությունների փոփոխվող քաղաքական, սոցիալական, տնտեսական պայմաններում: Չնայած առկա են տեսակետներ, որ Կուբերտենի կողմից ամրագրված այս հասկացությունը հնացած է, արդի չէ, սակայն պետք է նշել, որ օլիմպիական կրթության ոլորտում այն պահպանում է իր նշանակությունը և չպետք է խզվի հնի և նորի կապը, ամբողջականությունը, և համամարդկային արժեքների պահպանումը պարտադրում է անդրադառնալ պատմականորեն ձևավորված ավանդույթին [2]: Կուբերտենյան նեոօլիմպիզմի խնդիրն էր, ոչ թե ստեղծել միջազգային սպորտային հերթական կազմակերպություններ կամ սպորտի կազմակերպման մոդել, այլ ֆիզիկական կուլտուրայի ոլորտում ստեղծել փիլիսոփայամանկավարժական հիմքերով ֆիզիկական դաստիարակության մոդել [2]: Ձեռքբերումների և հետագա հաջողություններում կողմնորոշվելու տեսանկյունից վերոգրյալ պայման-

ները բավարարում է սպորտը (օլիմպիական խաղերը դինամիկ են, դրամատիկ ու տոնական, ավելի բազմազան, քան սովորական կյանքը, սպորտի համամարդկային արժեքները տարբեր ժողովուրդների մոտ դիտարկվում է նաև հայրենասիրության տեսանկյունից և այլն):

Օլիմպիզմի համագործակցումը պետական կառավարման համակարգի հետ չպետք է քաղաքականացվի: 21-րդ դարում սպորտը դարձել է քաղաքական հակասությունների ասպարեզ, որը սպորտում միանշանակ առաջացնում է ճգնաժամ: Կուբերտենի գաղափարախոսությունը նախատեսում էր, որ սպորտը պետք է գտնվի քաղաքականությունից դուրս, ավելի բարձր մակարդակում: Ներկա սոցիալական միջավայրում որտեղ են օլիմպիականները, ակնհայտ է՝ քաղաքականությունում և քաղաքականության կառավարման տարբեր կառուցվածքներում, որտեղ առկա է նրանց պահանջարկը քաղաքական մի շարք հարցեր լուծելու նպատակով: Այս, պատճառներից մեկն է, որ օլիմպիական կրթությունը վերլուծում է սպորտը քաղաքական և միջազգային հարաբերությունների հարթակում, և նորից ու նորից արժևորում օլիմպիզմը [6]:

Այսօր, դպրոցական, կրթական համակարգերի հեղինակության ճգնաժամի պայմաններում շատ երկրներ դիմում են համամարդկային արժեքներին, որոնք դեռևս չեն կորցրել մարդկանց միավորելու, բարոյականային որակներով երիտա-

սարդներին դաստիարակելու ուժը: Երիտասարդների օլիմպիական կրթության համակարգի երկու կատեգորիաները սերտ կապակցված են.

1. Նախապատրաստվել խաղերին:

2. Կրթել երիտասարդներին՝ որպես արդյունավետ գործիք կենտրոնանալ ինքնաիրացման և սոցիալականացման, կրթական փոխազդեցությունների գործընկերության, բարոյական նորմերի արտացոլման և ինքնակատարելագործման անհրաժեշտության վրա՝ ոչ միայն սպորտում [2]:

«Մարզիկ» հասկացությունը մեկնաբանում ենք արժեքներով, որոնք կապված են ոչ միայն մարզական հարթակում, անմիջական պայքարի ոլորտի հետ, այլև աշխատանքի ոլորտում վարքագծի դրսևորման, ինչպես նաև սեփական անհատականության և անձնական կյանքի նկատմամբ վերաբերմունքի հետ, որի, հիմքը արդար խաղի սկզբունքներն են: Այս սկզբունքները վերաբերվում են ոչ միայն մարզիկներին, այլև բոլորին, որոնք ներգրավված են սպորտի դաստիարակչական գործընթացում՝ ֆիզկուլտուրայի ուսուցիչներ, մարզիչներ, կազմակերպիչներ և այլք: Օլիմպիականները՝ որպես սոցիալական խումբ, բնութագրվում են բարձր սոցիալական կարգվիճակով՝ կապված նրանց ձեռքբերումների հետ: Նրանք գործում են ընդհանուր սպորտային շարժման մեջ՝ իրենց վարքագծի ձևերի հիման վրա և միևնույն ժամանակ, որպես մոդել՝ օլիմպիական կրթության խնդիրների լուծման համար: Կարևոր է

այն փաստը սկսած Կուբերտենի օլիմպիզմի հայեցակարգից մինչև մեր օրերը սպորտի, մշակույթի, մանկավարժական սկզբունքների կապը եղել է օլիմպիական գաղափարի անբաժանելի մասը: Այս համատեքստում ընդլայնվում է օլիմպիական կրթության ազդեցության հնարավորությունը երիտասարդների վրա՝ օգտագործելով արվեստի բոլոր տեսակները և մանկավարժական մեթոդները [11]:

Հասարակական գիտակցության շրջանակներում օլիմպիզմի արժեքների գիտակցման և երեխաների, երիտասարդների շրջանում արդար խաղի վերաբերյալ գիտելիքների մակարդակի բարձրացումն, առաջադրում է օլիմպիական կրթության նոր հեռանկարներ և հետագա հետազոտությունների կազմակերպում: Շատ երկրներում օլիմպիական կրթությունը դպրոցական կրթության և մասնագիտացման հիմնական տարրերից մեկն է (Հունաստան, Գերմանիա, Բելառուս, Ղազախստան, Լիտվա, Էստոնիա, Ռուսաստան, Հայաստան և այլն) [5,6,8]: Տարբեր երկրների փորձը հաստատում է այս հնարավորությունը: Ու թեև այս փորձն ուղղակիորեն չի կարող փոխանցվել՝ ելնելով մեր երկրի սոցիալ-տնտեսական և կրթական բարեփոխումների իրավիճակից, այնուամենայնիվ, այն որո-

շակի հաշվի է առնվում, և պետք է ապահովել նրա հեռանկարային շարունակականությունը: Այս գաղափարի դաստիարակչական արդյունավետությունը կրթական ընդհանուր համակարգում այն ներդնելն է: Օլիմպիական ակադեմիայի, կոմիտեի գործունեությունը կարող է նպաստել դրան, բայց չի կարող ընդգրկել ամբողջ համակարգը:

Եզրակացություն:

1. Կրթական հաստատություններում դաստիարակչական ներուժի բարձրացման արդյունք պետք է համարել սովորողների վարքագծում առկա օլիմպիզմի արժեքները:

2. Միանշանակ, օլիմպիական կրթությունը մանկավարժական գործընթացում ապահովում է օլիմպիական շարժման զարգացումը: Կուբերտենից սկսած մինչ այսօր շարունակվում է օլիմպիզմի էվոլյուցիան՝ սպորտից կուլտուրայի և սոցիալական միջավայր:

3. Օլիմպիզմին բնորոշ սկզբունքները, գաղափարները, արժեքների համակարգը, որոնք միավորում են երիտասարդներին, նաև տարբեր սերունդների, որպես սոցիալալտուրայի երևույթ, կբարձրացնի քաղաքացու պատասխանատվությունն ու սերը հայրենիքի, իր ժողովրդի, աշխարհընկալման նկատմամբ:

 ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

- 1.Алексеев С.В., Международное спортивное право., М.: 2008, с.18-63.
2. Жуковская С., Олимпийское воспитание молодежи: традиции, современность, перспективы =[Edukacja olimpijska mlodziezy: Tradycje – Terazniejszosc _ Perspektywy] /Сокр.пер. Сарафа М.Я.// Спорт, дух.ценности, культура. М.: 1997, вып.6. – с. 33-40.
3. Исаев А.А., Олимпийская педагогика: опыт моделирования психолого-педагогических технологий детско-юношеского спорта., М.: 1998, с.19-30.
4. Олимпийская хартия (в действии с 11 февраля 2010 г.) [Текст] / Международный Олимпийский Комитет; пер. с англ. – Лозанна: Компания «DidWeDo S.a.r.l.», 2007. – 45 с.
5. Олимпийская повестка 2020: материалы внеочередной сессии // Международный олимпийский комитет [Электронный ресурс]. – 2014. – Режим доступа : [http : //www. valovs. Ru / documents / show / 66 / .](http://www.valovs.Ru/documents/show/66/) – Дата доступа: 10.02.2016.)
6. Обзор педагогических исследований 2020. Том 2. №3. с. 89, Круглик И.И., Круглик И.П., Григоров А.В.
7. Пьер де Кубертен.Олимпийские мемуары. Киев, 1997.
8. Олимпийский бюллетень 14, М.: 2013, с.339-344,349-356.
9. Передельский А., Двуликий Янус, Спорт как социальный феномен.,М.: 2016, royallib.com /read/peredelskiy_aleksey/dvulikiy_html#o.
- 10.Суник А.Б., Российский спорт и олимпийское движение на рубеже XIX-XX веков., М.: 2004, 764 стр.
11. Сосуновский В.С., Дурас Е.Е., Загревская А.И., Олимпийское образование как средство формирования нравственной культуры школьников. Томск: Вестник, 2014, с. 163-167.

OLYMPIC EDUCATION. PRESENT AND FUTURE

Professor A.G.Harytiunyan, PhD magister L.S.AbrahamyanThe Armenian State Institute of Physical Culture
and Sports, Yerevan, Armenia

SUMMARY

Keywords: Olympic education, sports, Olympism, education system, crisis, social group, Olympians.

Aim of the resaerch. At the level of an innovative approach to Olympic education, to preserve the humanistic values of sports.

Research methods and organization. The study is carried out on the basis of study of literary sources, current events in Olympic movement, as well as an analysis of available information.

Analysis of research results. The authors present the point of view that the Olympic education is very important in the presentation of universal values. Olympic education, combining the ideas of universal values, offers various methods for their implementation. An analysis was made of the role of sports in the field of political international relations from the point of view of Olympic education.

Conclusions. In case the Olympic values are reflected in students and young people behavior, we can assume the educational process has achieved results, and the pedagogical process of Olympic Education ensures the development of the Olympic movement.

ОЛИМПИЙСКОЕ ОБРАЗОВАНИЕ: НАСТОЯЩЕЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ

Профессор А.Г.Арутюнян, к.э.н., магистрант Л.С.Абраамян

Государственный институт физической культуры
и спорта Армении, Ереван, Армения

РЕЗЮМЕ

Ключевые слова: Олимпийское образование, спорт, олимпизм, система образования, кризис, социальная группа, олимпийцы.

Задачи и цель исследования. На уровне инновационного подхода к олимпийскому образованию по возможности сохранить гуманистические ценности олимпизма.

Методы исследования. Исследование осуществляется на основе изучения литературных источников, происходящих в настоящее время событий в олимпийском движении, а также анализа доступной информации.

Анализ результатов исследования. Авторами представлена точка зрения о том, что олимпийское образование очень важно в деле сохранения общечеловеческих ценностей. Авторы утверждают, что олимпийское образование, объединяя идеи всеобщих ценностей, предполагает различные методы их осуществления. Был произведен анализ роли спорта на арене политических и международных отношений с точки зрения олимпийского образования.

Краткие выводы. Если олимпийские ценности отражены в поведении учеников и молодежи, то можно считать, что в воспитательном процессе результат достигнут, и практически обеспечивает развитие олимпийского движения.

Հոդվածն ընդունվել է 05.04.2022-ին:

Ուղարկվել է գրախոսման՝ 06.04.2022-ին: